

– створення автономності та системи звітності Служби безпеки України.

Список використаних джерел:

1. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12>
2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
3. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18>
4. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0149900-16>
5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1020-19>

Власенко С.М.

студент,

Національна академія внутрішніх справ

**ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ
ПРАВООХОРОННОЇ ТА СУДОВОЇ СИСТЕМ УКРАЇНИ**

На сьогоднішній день європейська інтеграція неможлива, оскільки реалії нашого законодавства такі, що сприяють корупції, процвітанню олігархату та беззаконня.

Всі кроки щодо створення органів, які були би незалежними в сфері боротьби з корупцією, а як результат цього і боротьби з олігархатом та монополістами, мало того, що гальмуються, так і відверто зневажаються та відкладаються на невизначений термін.

Створено антикорупційний суду, (Вищий антикорупційний суд є постійно діючим вищим спеціалізованим судом у системі судоустрою України, який є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням) [1].

На сьогодні судова система є повністю залежною від вказівок владної верхівки. Про це свідчить співвідношення виявлених фактів злочинної діяльності та винесених вироків суду.

Як може створюватись антикорупційний орган незалежним, якщо відбір кандидатур на посаду судді здійснює комісія, яку згідно з Указом Президента України створює Президент, всіх членів комісії призначає також Президент України. Чи може бути незалежним цей антикорупційний орган?

Було створено Національне антикорупційне бюро України (державний правоохоронний орган, на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, віднесених до його підслідності, а також запобігання вчиненню нових), основним завданням якого є протидія кримінальним корупційним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці [2].

За даними Національного антикорупційного бюро встановлено: 692 факти злочинної діяльності, повідомлено про підозру – 149 осіб, та 27 справ, по яким винесено судові рішення [3].

Чи може бути незалежним орган, якщо вплив на директора Національного антикорупційного бюро має безпосередньо Президент України?

Відповідно до статті 6 Закону України «Про Національне антикорупційне бюро» керівництво діяльністю Національного бюро здійснює його директор, який призначається на посаду за згодою Верховної Ради України та звільняється з посади Президентом України [2].

Також в Україні було створено Державне бюро розслідувань (є центральним органом виконавчої влади, що здійснює правоохоронну діяльність з метою запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, віднесених до його компетенції), яке повинне перейняти деякі функції Прокуратури, прискорити розслідування та доведення справ до суду. Але на даний час Державне бюро розслідувань не розпочало своєї роботи в повному обсязі [4].

Директор Державного бюро розслідувань призначається на посаду Президентом України за поданням Прем'єр-міністра України відповідно до подання комісії з проведення конкурсу на зайняття посади Директора Державного бюро розслідувань [4].

Чи може цей орган виконувати свої завдання незалежно, якщо Директора Державного бюро розслідувань призначають люди яким корупція практично може бути вигідна?

Одним із показників, що з антикорупціонерами ведеться неоголошена війна, є те, що на бюро постійно здійснюється тиск з боку влади та силових структур.

Фактом придушення та використання владою антикорупціонерів є скандал, що виник через розслідування, яке потрапило в поле зору широкого загалу, котре опублікував журналіст Денис Бігус [5; 6; 7; 8].

В ньому йдеться про корупцію в закупівлях для армії найближчим оточенням керівника країни та із застосуванням бізнесу Президента для відмивання грошей.

Я вважаю, головною проблемою реформування судової та правоохоронної системи в Україні є те, що багато факторів цих реформ та важелів впливу залежить від Президента України, його бажань та потреб. А як відомо Президент відповідно до Закону України має недоторканість.

Позбавити керівника країни недоторканості може виключно Верховна Рада, депутати якої мають застосувати імпичмент.

Маючи стільки важелів впливу навряд чи хтось втримається бодай від крихти вигоди від свого положення.

На мою думку, для вирішення цих проблемних питань необхідно:

– призначати (звільняти) керівників антикорупційних органів лише за рішенням Верховної Ради України;

– унеможливити вплив владної верхівки на антикорупційні органи;

– чітко визначити відповідальність за вплив (або наміри вплинути) на органи по боротьбі з корупцією та судової влади.

Список використаних джерел:

1. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2447-19>.
2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18>.
3. URL: <https://nabu.gov.ua/>.
4. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19>.
5. URL: <https://bihus.info/armiya-druzi-babki-chastini-4-i-5>.
6. URL: <https://bihus.info/agent-nabu-shevchenko-zaroblyav-na-postachanni-detaley-ukroboronpromu>.
7. URL: <https://bihus.info/army-friends-dough-part-3-altitudes-and-kickbacks>.
8. URL: <https://bihus.info/armiya-druzi-babki-ch3-visoti-i-vidkati>.